Олена ГАСЬКЕВИЧ

Феномен української писанки, яка нині переживає черговий пік популярності, віддавна був об’єктом вивчення етнографів та мистецтвознавців.

Так, в 30-х роках минулого століття, у Речі Посполитій, до якої належала і Волинь, почала набирати популярності ідея охорони регіональних цінностей. Великий вплив у популяризації народного мистецтва регіону мав славнозвісний Кременецький Ліцей. Попри його полонізаторську місію, цей комплекс навчальних закладів був рушійною силою розвитку шкільництва і мистецтва Волині.Комплексний підхід до вивчення народного мистецтва спостерігався особливо на прикладі т.зв. OgniskaWakacyjnego для вчителів малювання. Це- курси підвищення кваліфікації для вчителів з усієї Польщі, що діяли в літній період на базі Ліцею.

Слухачі «Ogniskawakacyjnego” що приїздили із різних регіонів Волині, мали підготувати реферати на тему народного мистецтва, характерного для їх місцевості. Виділялися головні галузі народного мистецтва: 1. Вишивка та мереживо. 2. Вироби із соломи.3. Різьба по дереву. 4. Витинанки. 5. Писанкарство. 6.Ткацтво. 7. Обрядовість (народні методи лікування). 8. Кераміка.

